

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

Index Controuersiarum, Disputationum, Quæstionum, & Certaminum, quæ
in hoc primo Tomo continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

INDEX

Controuerſiarum, Diſputationum, Qua-
ſtionum, & Certaminum, quæ in hoc
primo Tomo continentur.

NVMERVS PAGINAM INDICAT.

CONTROVERSIA IV.

*De Diuina voluntate, eiusque
actibus vniuerſum ſumptis.*
pag. 1.

DISPUTATIO I.

*De exiſtentia voluntatis diuinæ in actu
primo, & ſecundo, ac vtriuſque or-
dine inter ſeſe.* ibid.

Quæſt. I. **A**N Deo voluntas in
actu primo ad-
ſit. pag. 1
Certam. 1. Vo-
luntas Dei in
actu primo ab
ibid.

- Authoritate ſtatuitur.
2. Ex Philoſophis & rationibus voluntas
diuina ſtabilitur. 3
 - II. Rectene ex Scientia, & intellectu diuino
eius probetur voluntas. 4
 1. Diſcurſus Sancti Thomæ ad purum pro-
poſitum, atque à rationibus dubitandi Ca-
ſectani vindicatis. ibid.
 2. Ex intellectiua ſubſtantia præciſe voli-
tatiuam legitimè demonſtrari, ſed non à Re-
centioribus. 5
 3. Planiores, pleniores, & communiores il-
lationis volitiui, & intellectiui demonſtra-
Chryſoph. de Ortega Tom. II.

- tionem. 6
4. Eneruantur adueſa argumenta. 7
 5. In Deo ex intellectiui voluntatiu euiden-
tius adhuc, & irrefragabilius inferri. 9
- III. De iis, quæ diuinam præcedunt voliti-
onem vniuerſim. ibid.
1. Præcedit voluntas diuinam volitionem:
ſeu habitus. ibid.
 2. De ſpecificatiuo adæquato voluntatis di-
uinæ, cuiusque reſpectu huius præceden-
tiæ, ſeu prioritate vera. 10

DISPUTATIO II

*De materialibus diuinæ volitionis obie-
ctis, modo, & ſtatibus, ſecundum quos
ad ipſa porrigitur.* 12

- Quæſt. I. **A**N diuina omnia diuini amoris
materialia obiecta formali-
ter loquendo ſint? ibid.
1. Diuina bonitas ex diuinis omnibus for-
maliter metaphyſicè non conſtat: ſed eſt
prædicatum à reliquis diuerſum. ibid.
 2. Diuina reliqua obiecta diuinæ volitionis
materialia ſunt. 13
 3. Oppoſitionibus occurrunt. 14
- II. An Deus creata obiecta ſecundum ſe ſum-
pta omnia vniuerſim amet, & ſingularim,
etiam, qua poſſibilia. 15
1. Omnia vniuerſim, & ſingularim, creata
amat Deus. ibid.
 2. De amore creatorum poſſibilibum, qua
talium, diuino, ſententiæ Doctorem.
17.
 3. Tertia negatiua vniuerſim Amoris diuini
5 erga

Index Controuersiarum,

erga possibilia sententia, explicatiùs, temperatiùsque, variis conclusionibus proposita, eligitur.	18	III. De necessitate Dei ad optimum.	46
4. Aduersis fundamentis occurritur.	20	1. Quæstionis scopus, & sensus.	47
III. Ametnè Deus pro statu conditionatæ futuritionis conditionata contingentia.	22	2. Doctorum placita aperta.	ibid.
1. Nonnulla pro quæstionis expeditione clariore.	ibid.	3. Vera sententia affirmantis vniuersim exclusioni contradicens stabilitur.	49
2. Doctorum placita, inconsequentia, & debilia fundamenta notantur.	ibid.	4. Reliquæ affirmantes sententia contradictoris probatis repelluntur.	51
3. Postrema sententia variis conclusionibus explicata probatur.	25	5. Argumenta aduersariorum recunduntur.	53
IV. An, quove pacto Deus propter se creaturas amet?	27	IV. An Dei voluntas contradictionis libertate immediata ad suos actus gaudet?	56
1. Ad veram quæst. & intelligentiam decisionum notata.	ibid.	1. Negans sententia, consequentiæ examen.	ibid.
2. Verus, non vulgaris, Theologicus eius propositionis sensus aperitur.	ibid.	2. Affirmans sententia statuitur, & propugnatur.	57
3. Aduersis argumentis obuiatur.	28	3. Solida à solutione obiectionum probatio tertia.	58
V. Ametnè Deus creaturas propter ipsas ut finem.	30	V. De affectuum liberorum Dei extentiâ, quoad durationem, magnitudinem.	60
1. Doctorum sententiæ.	ibid.	1. Ex diuinæ volitionis liberæ positua retractione per aduersam nequit libera Dei volitio cessare per scripturam, & Patres.	ibid.
2. Tertia sententia præfata defenditur, ac illustratur.	31	2. Immutabilis liberæ volitionis diuinæ positua per aduersa successionem à ratione probatur.	62
VI. An propter creaturas amet se Deus?	33	3. Dogmatica conclusio ab oppositionibus vindicata.	63
1. Doctorum placita, & examen.	ibid.	4. Libera Dei volitio pure incipere desinere in tempore, adhuc è pura contradictionis libertate, minime potest.	64
2. Nostra sententia etiam rationibus adserta.	34	5. Vnica contra statutum dogma expeditur difficultas.	65
3. Diluuntur oppositiones.	35	VI. Libertatis liberarum volitionum Dei formalis constitutio expenditur.	68
		1. Extrinsecus libertatem volitionis diuinæ constituentium numerus, & communiores modi.	ibid.
		2. Connotantium, quoad id, quod ad decreti constitutionem ex parte Dei supponendum, speciales modi confutati.	69
		3. Specialis nostri Quiros modus reiectus, & mens connotantium omnium in re hac concluditur.	71
		4. Varij eorundem connotantium modi quoad specialia connotata refutati.	74
		5. Libertatem volitionis diuinæ adæquatè per Deo intrinseca constitui, ac si adæquatè constitutam omnem Dei ad extra operationem præcedere auctoritate probatur.	76
		6. Ab eadem parte ex dogmatum aliorum per connotantes euerfione eorum sententia confutatur.	80
		7. Ab impossibilitate, & insufficientia ex parte extrinsecorum effectuum, & operationum ad constituendam diuinæ volitionis libertatem, atque aliis incommunis connotantium sententia confutatur.	83
		8. Difficultatibus contra nostram sententiam Patroni præcessores haudquaquam satisfaciunt.	86
		9. Caietani, & Asseclarum sententia rigide examinata & explosa.	89
		10. Proptia	

DISPUTATIO III.

De diuinæ voluntatis, atque eius actuum libertate erga creata objecta, eiusque magnitudine, & constitutio.
36.

Quæst. I. Si diuinæ voluntati, & volitioni absolute libertas?	ibid.
Certamen primum.	ibid.
2. Diuinæ voluntatis absolute libertas ab auctoritate stabilitur.	37
3. Accinunt eidem veritati Ecclesiæ Patres.	38
4. Eiusdem dogmatis, à ratione demonstrationes naturales.	39
5. Demonstrationum priorum effugium explicatione libertatis diuinæ contra nonnullos Thomistas Recentis præclusum.	41
6. Absoluta diuinæ voluntatis libertas de fide asserenda est.	42
II. De vtriusque libertatis Dei magnitudine.	47
1. Circa quodvis objectum sit diuina libertas intensiùs maior creata libertate est: imò & extensiùs maior absolute est; etsi peccare (ut reuera nequit) non possit.	ibid.
2. Maior diuinæ libertatis extensio, quàm creatæ, quæ ad malum potest, solâ comparatione ad vtrumque ostenditur.	45

Disputat. Quæstionum, &c.

10. Propria facilius, fors facilius sententiæ communis, & nostræ explicatio & à mysterij tanti, difficultatum complanatione probatio vltima. 92

DISPUTATIO IV.

De diuinarum volitionum diuersitate.

93.

- Quæst. I. **D**E affectibus quos erga seipsum amore suo exercet Deus. 94
1. De amore stricto difficultatis scopus & Doctorum sententiæ. ibid.
 2. Negatiua sententiæ duplici conclusione statuta. 97
 3. Conclusio tertia authoritates aduersariorum eleuat. 99
 4. Amor Dei erga seipsum, & charitas, & concupiscentia proprietate sermonis est. 101.
 5. Amor Dei erga seipsum propriissime amicitia est. 103
 6. De amore Dei erga seipsum breuiora dubia reliqua. 105
- II. Quid amore Deus extrinseca bona creata vniuersum prosequatur. 107
1. De desiderio Dei erga creata bona opinionis negantis fundamenta & Auctores. ibid.
 2. Datur in Deo desiderium proprium erga creata bona, & quæ absolute sunt, & pleraque, quæ absolute non sunt. 108
 3. Spei affectus Deo repugnat. 110
- III. De affectus diuini erga creata efficacia absoluta & secundum quid, siue ex parte sua, non nostri antecedente, beneplaciti, nec solum signi. 111
1. Facilius expeditio, & vnicæ Theologicæ hac in re difficultatis propositio, & Doctorum sententiæ. 112
 2. Voluntas vera, nec solum signi, antecedens de vita omnium, etiam reproborum, recta, & salute etiam non absolute efficax: sed inefficax ex Scriptura, & Patribus in Deo statuitur. 114
 3. Pro eadem veritate testimonia alia, & Theologica ex Patribus argumenta nonnulla. 118
 4. Pro eadem veritate ex Scriptura, & Patribus argumenta alia. 121
 5. Ex tristitia de pereuntibus, suppliciis, & irrationes reliquæ. 124
- IV. De affectu prosecutionis Dei erga rationales creaturas speciali, siue amicitia Dei propria erga illas. 127
1. Datur affectus amicitie propriæ erga creaturas rationales in Deo. 128
 2. Possibilitas inæqualitatis amicitie Dei erga rationales creaturas examinatur. 130.
 3. Amoris amicitie Dei inæqualitas, quæ de facto est, statuitur. 133

4. Aliud documentum de facto ad Theologiam spectans de maiestate amoris Dei erga homines, vel Angelos deceditur. 136.

5. De magnitudine amoris Dei de facto erga homines aliquot relate ad alios homines, vel reliquos. 139

DISPUTATIO V.

De nolitionibus, seu affectibus fugæ voluntatis diuinæ. 143

- Quæst. I. **A**N Deus odium proprium abominationis erga peccatum habeat? 144
1. Odium abominationis erga peccatum proprietate sermonis conuenit Deo. ibid.
 2. De libertate vel necessitate odij Dei erga peccata, & obiectionum solutiones. 145.
- II. An odium inimicitie erga mortaliter peccatores propriæ in Deo admittendum? 147
1. Doctorum sententiæ contrariæ referuntur nostraque prima assertio. ibid.
 2. Odium proprium Deus in damnatos exercet. 149
- III. De cæteris fugæ, & auersionis diuinæ affectibus. 150
1. De fuga speciali timore, dolore, seu tristitia statuitur. ibid.
 2. De ira Dei decisio. 151

DISPUTATIO VI.

De ordine decretorum seu affectuum liberorum Dei. 153

- Quæst. I. **Q**uamvis ordo diuinarum voluntatum liberarum assignari possit, ac debeat. ibid.
1. Quæ certa omnibus esse debent, & difficultatis seu controuersie scopus proponuntur. ibid.
 2. Non solum esse potest, sed de facto præfatus ordo in volitionibus Dei liberis est. 155.
 3. Præfatus ordo intentionis Dei, & executionis, ita absolute necessarius est, ut non possit non esse. 156
- II. An ordo præfatus inter intentionem efficacem Dei liberi effectus creati determinati, eiusque electionem, & executionem esse queat? 158
1. Quæstionis scopus, & supposita placita proponuntur. ibid.
 2. Causæ liberæ memorata definitio, & quantum ad rem hanc opus est, ab aliquorum triciis extricata. 161
 3. Quartæ sententiæ negatiuæ conclusio prima

Index Controuersiarum,

- prima contra præscindentem præfinitio-
nem demonstratur. 164
4. Conclusio secunda contra præfinitiones
non præscindentes à mediis, & effectus
libertate, & per scientiam mediam essen-
tia sua regulatas. 167
5. Vltima conclusio contra præfinitionem
actus liberi non supponentem, sed con-
cernentem scientiam mediam, & auxilia
efficacia benignæ, præcedentium confir-
matio, & vindicatio. 170
- III. An sit præfinitio de effectu libero dis-
iunctim, & vage, possibilis, ac subinde inter-
cam, & executionem ordo. 172
1. Præfinitio, seu intentio efficax vaga, siue
de affectu libero disiunctim, male à non-
nullis, absurdisque consequentiis, & asse-
ritur & negatur. ibid.
2. Nostri Ruiz rationes alia pro affirmati-
ua sententia reiectæ: vbi de amore Dei
erga peccatum possibile præcisus. 174
3. Præfinitio vaga de actibus nostris, seu
extremis liberis salua eorum libertate
probatur, vbi multa Theologia vtilia
conferuntur. 176
- IV. An inter Dei volitiones imperantis, &
imperatæ ordo esse queat. 178
1. Imperans & imperatus actus eorumque
ordo voluntati Dei non repugnat. ibid.
2. De facto actus imperans, & imperatus
ad sunt Dei voluntati: vbi obiectionibus
occurritur. 180

CONTROVERSIA V.

De Moralibus Dei virtutibus.

182.

DISPUTATIO I.

- QVÆST. I. SINTNE in Deo virtutes mora-
les admittendæ. ibid.
1. Rei difficultas, & doctorum sententiæ
confutata. 183
2. Morales virtutes in Deo firmitus adstru-
untur, & à propositis difficultatibus fa-
cile vindicantur. 185
- II. An reliquæ morales virtutes in particula-
ri, præter iustitiam strictam Deo conue-
niant? 187
1. De temperantia, & fortitudine, earum-
que partibus. ibid.
2. De virtutibus nonnullis ad alterum rela-
tis, ac proinde iustitiæ aliquo modo an-
nexis. 188
3. De gratitudine Dei erga iustos. 189
4. De obedientiæ, obseruantia, & Reli-
gionis virtutibus statuitur. 191
- II. De Dei promissione, pacto, & similibus,
quoad proprietatem, & vim, seu obliga-

- tionis inductionem. ibid.
1. De existentia, & essentia diuinæ promis-
sionis. 192
2. De diuinæ promissionis proprietate, vir-
tute, & effectu. 193
3. Confutatione specialis, ac speciosæ do-
ctrinæ nostri Ruiz vltima conclusionis
nostræ probatio. 196
4. Reliquis oppositionibus occurritur. 197

DISPUTATIO II.

De stricta & propria Dei erga homi- nes, seu rationales creaturas iustitia.

200.

- QVÆST. I. DE variis iustitiæ acceptionibus,
atque strictæ essentia, & spe-
ciebus. ibid.
1. Amplissima iustitiæ, quam legalem vo-
casse acceptio. ibid.
2. Propria, & stricta iustitiæ definitio, ex-
plicatio, & in suas species diuisio. 202
- II. Sitne Dei ad creaturas commutatiua iusti-
tia. 204
1. Contradictoriarum sententiarum Patro-
ni, & solida nostræ negantis fundamenta
aliqua. ibid.
2. Eiusdem negatiuæ conclusionis proba-
tiones reliquæ. 207
3. Leuiores pro negante nostrâ sententia,
& quæ contra ipsam faciunt reiciuntur.
209.
- III. An iustitia distributiua Deo conueniat? 211.
1. Diuersæ Doctorum sententiæ, vbi de
Sancti Thomæ mente. ibid.
2. Secunda sententia duplici conclusione ex-
plicata probatur. 213
- IV. An iustitia propria, & strictæ vindictiua
sit Deo tribuenda. 215
1. Sententiæ oppositæ, & affirmantis no-
stræ fundamenta leuiores. ibid.
2. Solidior affirmantis conclusionis proba-
tio. 217
3. Ad distributiua, continuatiua, & le-
galem propriæ sumpta secundum diuersas
considerationes vindictiua iustitiæ Dei
spectat. 218

CONTROVERSIA VI.

De providentia Dei,

210

DISPV

Disputat. Quæstionum, &c.

DISPUTATIO I.

De Providentia existentia, obiecto, & modo. ibid.

Quæst. I. **S**ITNE in Deo creatorum providentia absolute, atque vniuersim. ibid.

1. Negantes Deo providentiam creaturarum omnem recensentur: vocis etymo, mo, ac rudi explicatione præmissa. ibid.
2. Catholica veritas de Providentia Dei erga creata absolute, & vniuersim assertitur, & vindicatur. 222

II. De Providentia Dei erga homines, & rationales ceteras creaturas; ac ipsarum liberas actiones. 223

1. Philosophorum Providentia erga rationales creaturas negantium errores, eisque catholica, & naturalis veritas contradicens. ibid.

2. Diuina de rationalibus creaturis; atque earum actionibus providentia ex fide, & naturali ratione demonstratur. 224

3. Oppositionum solutio. 225

III. De Providentia erga prauas actiones. 226

1. Dei erga prauas actiones ex Scriptura, & Theologis providentia probatur. 227

2. Id ipsum ex Patribus statuitur. 228

3. A ratione, & explicatione providentiæ diuinæ erga actiones prauas, eadem probatur conclusio. 229

4. Auerrois difficultati, & Catholicorum curiositati fit satis. 231

5. Eidem Auerrois difficultati, aliter atque aliter fit satis. 233

IV. An Dei providentia circa omnia omnino, & singula creata versetur. 234

1. Philosophorum errores, & affirmans sententia aliorum auctoritate, & dogmatica ex scriptura, & Patribus probatur. ibid.

2. Veritatis eiusdem demonstrationes Philosophorum, & Patrum auctoritate confirmata. 237

3. Minimatum atque abiectissimarum omnium & singularum rerum diuina providentia dogmatica, & evidens est. 239

4. De monstrosis, & infortunatis casibus, & effectibus Dei est Providentia: ubi doctrinæ Syrenij, & Molinæ animaduertio. 242

V. An Deus creatis cunctis immediatè per se ipsum provideat. 245

1. Philosophiæ principum, Platonis, & Aristotelis errores. ibid.

2. Dei Providentia immediata erga res creatas omnes, & singulas Fidei, ut minimum, proxima est, & à Patribus tradita. 246

3. Diuinæ providentiæ erga cuncta creata immediatio naturalis rationis lumini vicina monstratur. 247

DISPUTATIO II.

De providentia diuinæ essentia, & diuisione. 249

Quæst. I. **Q**UIBUSNAM providentia Dei vniuersim constet? ibid.

1. Exactior difficultatis dirimendæ explicatio, & Doctorum sententiæ. ibid.

2. Imperium intellectuale imperatiui modi ordinationis rei in finem per aptorum mediorum à Deo electionem, nec providentia est, nec illam in Deo constituit; imò imperium esse nequit. 253

3. Intellectuale imperium assertiuum de præsentis à nostro Ruiz excogitatum, & fundatum reiecitur. 255

4. Imperium intellectuale, imò nullum, Deo intrinsicè respectu creaturarum esse potest. 260

5. Diuina providentia, & scientia dirigente voluntatem ad mediorum electionem & electione ipsa atque, & directo constituitur. 263

II. De providentiæ in suas species diuisione, & earum explicatione. 264

1. Diuinæ providentiæ species omnes ex obiectis, & actibus recensentur. ibid.

2. Scientia naturalem, & liberam providentiam cum mediorum electione constituens, atque huius conditio explicatur. 266

3. De scientia media directiua electionis efficacium mediorum ad finem liberum, & cum illa specialem, & perfectissimam de actibus liberis providentiam constituens assertitur contra Recentes. 268

4. Difficultatis propositæ aliorum solutiones reiectæ. 271

5. Firma præfatæ difficultatis solutio. 273

DISPUTATIO III.

De præsuppositis, & subsequentibus, seu causis, & effectibus diuinæ providentiæ. 276

Quæst. I. **D**E efficaciz, ac serietatis modo in intentione præcedente providentiam obiectiue liberam, seu de causis, & effectibus liberis requisito. ibid.

2. Prima communis, & facilis conclusio de providentia obiectiue libera, de mediis sufficientibus ad finem. ibid.

2. Conclusio secunda. 277

3. Vtcrius, delicatiusque examen qualitatis præiæ intentionis providentiæ liberæ obiectiue. 279

II. De subiecto providentiæ. 280

1. De

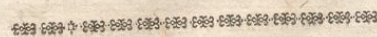
Index Controversiarum,

1. De providentiæ vniuersim acceptæ subiecto. ibid.
2. Occurritur obiectionibus. 282
- III. An, quove pacto providentia semper finem intentum assequatur? 283
1. Quo sensu diuina providentia necessario effectum obtineat? ibid.
2. Recidentiæ decidentis ab ordine vnius in ordinem providentiæ alterius vberior explicatio. 285
- IV. De providentiæ effectibus, & genere casualitatis ab ea in ipsos exercitæ. 287
1. Effectus providentiæ examinantur, ac statuuntur. 288
2. Quonam causæ genere providentia Dei suos effectus producat, & de annexis quibusdam? 289

CONTROVERSIA VII.

De predestinatione Sanctorum. 292.

DISPUTATIO I.

De existentia predestinationis diuinæ. ibid.

- QVÆST. I. VIDE predestinationis voce à Theologis in hac controversia intelligatur? ibid.
1. Proprietatis significationis, & receptionis Theologicæ vocis *Predestinatio* dignoscenda principia. ibid.
 2. Propriæ aliquot vocis *Predestinatio* acceptiones, & quæ ex vfu Theologis? 294
 3. Aliquæ acceptiones propriæ vocis *Predestinatio* è prioritatibus intentionalibus quas importat. 295
 4. *Predestinationis* respectu meritorum pura prioritas materia, & ex dictis conclusio. 297
- II. De *Predestinationis* diuinæ erga salvandos existentia. 299
1. Errores contra *Predestinationis* existentiam dogmaticam, eiusque fundamenta aliquot examinantur. ibid.
 2. Pro existentia *Predestinationis* ad gloriam ex Scriptura testimonia firmiora. 300.

DISPUTATIO II.

De essentia Predestinationis. 302

- QVÆST. I. N *Predestinatio* gloriæ Sanctorum intentionem aliquam diuinam formaliter claudat. ibid.
1. *Predestinatio* efficacem gloriæ Sanctorum intentionem formalem minime claudit. ibid.
 2. Occurritur obiectionibus. 304
 3. Inefficax adhuc intentio, seu voluntas formalis gloriæ predestinati formaliter in predestinatione minime clauditur. 305
- II. Quonam tota essentia *Predestinationis* contineatur? 307
1. Memoratis sententiis aliis nostræ Scholæ propria ab authoritate statuitur. ibid.
 2. A ratione eadem conclusio & libertatis nostræ stabilitur cum diuina predestinatione concordia. 310
 3. *Predestinationis* ex inefficaci gloriæ intentione per scientiam mediam constituendæ ratio vltior. 312
 4. Rationes alia vindicantur. 313
 5. Necessitas directionis scientiæ mediæ ad electionem mediæ efficacium predestinationem probatur vltimo, & ab obiectione huc remissa ex certamine primo, numero septimo vindicatur. 316
 6. Aliqui Recentiorum scrupuli expeditur. 318
 7. Recentiorum Scrupuli tres expediti. 320
 8. Vltimi ceteris grauioris scrupuli expeditio. 322
- III. De electione ad gloriam ante absolutam merita predestinati præuisa. 324
1. Ante absolute præuisa merita eligi ad gloriam predestinatos: certum omnibus est, de eius vero electionis efficacia non item. ibid.
 2. Omisiss Thomistis sententiæ, & Patroni. 325
 3. Irrito pro alterutra sententia ab eius Patronis ex scripturæ testimoniis pluribus laboratur. 328
 4. Irrito etiam pro alterutra sententia ceteratur ex Patribus. 332
 5. Quovisque Vasquez contra Soarium minus solidè discurrerit summam expeditur. 335
 6. Haud maiori operæ pretio Vasquiniani aliis Soarium impugnant. 344
 7. Magni mei Magistri Dazæ & ipso posteriorum vrgentiora contra Soaristas argumenta reuisa. 346
 8. Duplici conclusione negans sententiam stabilietur, & ab oppositis vindicatur. 348

DISPV

Disputat. Quæstionum, &c.

DISPUTATIO III.

De causis diuinæ Prædestinationis.

351.

Quæst. I. **A**N repugnet creatura absolute imprædestinabilis à Deo?

ibid.

1. Ad pleniorum quæstionis sensum notata, & placita Doctorum. ibid.
2. Nostra hæc negatiua sententia ab auctoritate Scripturæ, & Patrum firmissimè fundatur. 353
3. Sanctus Augustinus cum Affectis Patribus pro eadem stat, certatque sententia. 354
4. Pro eadem sententia Patres interpretes, & Scholastici reliqui. 356
5. A ratione eadem sententia probatur, & assentitur. 358
6. Peculiares probationes Recentiorum examinantur. 359
7. A solutione vnici fundamenti opinionis aduersæ nostræ, & communis probatio postrema. 361
- II. An prædestinationis nostræ causa efficiens motiue meritorie ex parte prædestinati detur, darive saltem possit? 363
1. Semipelagiana præsertim ad purum de re præsentem hæresis examinatur rigide. 364
2. Semipelagiani erroris Princeps rigide exploratur: ubi de Cassiani sententia. 368
3. Aliorum Patrum circa Semipelagianismum sensa eruuntur. 373
4. Massilienses explorato, eorumque error confutatur. 377
- III. An, quove sensu verum sit proloquium illud: *Facienti, quod in se est, Deus non denegat gratiam?* 381
1. De eius proloquij sensu Scholasticorum ex naturæ viribus sententiæ explorantur. ibid.
2. Nullum, quantumvis tenue, & remotissimum prædestinationis, aut iustificationis initium merito, aut dispositioni directæ, & per se vel etiam indirectæ, & per accedens, positiuæ, seu negatiuæ è solis arbitrij creati viribus differri salua fide Catholica potest. 387
3. De infallibilitate gratiæ largientiæ facienti quod in se est, eiusque proloquij certo & Catholico sensu, atque in eum nostrorum Molinæ, & Cardinalis Toleti assertio, & vindictio. 392
- IV. Possint dari operibus ex Dei gratia ortis causa meritoria prædestinationis propriæ? 395
1. Opera, ex gratia etiam Dei facta, prædestinationis propriæ causa meritoria esse nullatenus possunt. ibid.
2. Quidnam ad prædestinationem propriam opera ex ipsa, & gratia Dei profecta con-

ferant deum?

V. An Christi Domini opera ex Dei gratia profecta prædestinationis alterius causa esse possint, ac de facto sint? 393

1. De merito Christi Domini, in hominum atque Angelorum prædestinationem influxu, & causalitate, Doctorum sententiæ. 401

ibid.

2. Nostra sententia de causalitate meritum Christi in Prædestinatorum electionem conclusionibus distincta proponitur, & probatur. 404

VI. An aliquis purus homo prædestinationis aliorum meritis è Dei gratia ortis causa esse possit, ac de facto fuerit. 408

1. De possibili quæstio deciditur. ibid.

2. Definitur quæstio de facto. 410

DISPUTATIO IV.

De effectibus prædestinationis. 412

Quæst. I. **A**N naturalia prædestinati bonæ effectusque prædestinationis sint. ibid.

1. Quæstionis Scopus Doctorum sententiæ, ac nostra circa naturam, & substantiam prædestinati de facto decisio. 413

2. Nec de possibili substantia prædestinati prædestinationis eius effectus est. 415

3. De reliquis naturalibus quoad substantiam bonis prædestinati variis conclusionibus deciditur. 417

4. De victoria tentationum. 418

II. An supernaturalia dona omnia, etiam iustificatio, & merita prædestinati peccato intrinseca, vt primò collata sint prædestinationis effectus. ibid.

1. De reliquis supernaturalibus, donis, præter iustificationem, & merita prædestinati intercessa, vt primo collata. 419

2. De iustificatione, & meritis peccato intercessis, vt primo collata, & habita prædestinato sunt, Vasquez, & Soarez & asseclorum pugna, & eorum fundamenta ad examen, & trutinam vocata, & perpenfa. 421

III. An permissio peccati sit effectus prædestinationis. 424

1. Doctorum sententiæ. 425

2. Euasio electionis extrinsecæ præfato argumento præcluditur. 426

3. Affirmans sententia à nobis probatur, atque à præfato argumento, aliisque leuioribus vindicatur. 428

DISPUTATIO V.

De reprobatione Præscitorum. 431

Quæst. I. **D**E reprobationis existentia, & diuisione. ibid.

6 4 1. Repro

Index Controuersiarum,

1. Reprobationis existentia de fide est, cuius non euidens ratio est; est tamen satis firma argumenti contra ipsam solutio. ibid.
2. Reprobationis diuisiones recensentur. 432.
- I I. An sit reprobatio ab omni gratia, & remedio salutis respectu aliquorum reprobatorum. ibid.
 1. De infantibus ante usum rationis absque Baptismo decedentibus. ibid.
 2. De adultis ad rationis usum peruenientibus placita & decisio. 435
 3. De sufficienti proximo ad fidem, & salutem auxilio conclusio postrema. 438
- II I. De essentia reprobationis à gratia communiter acceptæ à Theologis, & prædestinationi omnino aduersantis. 441
 1. Reprobationis à gratia, etiam sufficiente, essentia statuitur: atque ad propriæ reprobationis essentiam statuendam notata. ibid.
 2. Reprobationis prædestinationi contrariæ, & vulgarioris essentia examinatur. 442.
 3. Essentia reprobationis à gratia efficaci, quoad rem ipsam, reiectis aliorum placitis stabilitur. 444
 4. De actibus scientiæ reprobationis constitutiuis. 446
- IV. De causa reprobationis ex parte Dei. 449.
 1. Pro quæstionis expeditione notata. ibid.
 2. In quæstione de facto Doctorum placita referuntur. 451
 3. In quæstione efficaci reprobationis à gloria reprobati de facto conclusio prima. 453.
 4. Negatiua etiam reprobatio à gloria reprobati absoluta demerita antecedens Scotica ablegatur. 457
- V. An reprobatio rationalis creaturæ efficaci, & eius demeritis anterior natura, ex fine ipsam puniendi reprobationis à gratia efficace causa esse possit. 460
 1. Aliorum super quæstione proposita sententiæ, & negatiua nostra, & communis decisio. ibid.
 2. Argumentum tertium Sancti Augustini illustratur cum aliis pro eadem conclusione reliquis. 463
- VI. An inefficax intentio perditionis reprobati causa Deo sit reprobationis ipsius à gratia efficace? quæue Dei intentio, ac finis eam reprobationem præcedat? 465
 1. Negatiua quæstionis tam de facto, quam de possibili decisio. ibid.
 2. Ex quo fine, & intentione reprobati à gratia efficace reprobatio proueniat, prouenireve possit statuitur. 466
- V II. De causa reprobationis ex parte reprobati. 468.
 1. Notatis aliquot quæstionis, cum de re, tum de nomine, punctum ipsum ad purum proponitur, & scopus expeditur. ibid.
 2. Quæstionis nostrorum de nomine negatiua decisio. 470
 3. In quæstione de re Hæreticorum, & Catholicorum aliquot Doctorum placita, & quæ Catholicis certa esse debent. 471.
 4. Theologorum ea de re sententiæ proponuntur, atque examinantur. 472
 5. Dilucida quæstionis decisio nostra. 474

DISPUTATIO VI.

De reliquis ad prædestinationem, ac reprobationem aliquo modo attinentibus.
476.

- Quæst. I. **Q**uoniam confirmatio in gratia, & induratio, seu obduratio in peccato, siue ad malum à prædestinatione, ac reprobatione differant. ibid.
1. De confirmatione in gratia notata, & Doctorum sententiæ proponuntur. ibid.
 2. Nostrorum Vasquianorum, & Soanitarum ac Dominicanorum aliquot sententiæ expendo. 478
 3. De confirmatione in gratia, sententia nostra. 389
 4. De obduratione, seu induratione impiorum in malo, siue ad malum nostra sententia statuitur. 481
- II. Ecquid vitæ, mortisque liber sit, ac prædestinationi, vel reprobationi addat. 483
1. E libri vitæ acceptionibus propria Theologia statuitur. 484
 2. De mortis libro, & aliis utrumque librum concernentibus. 485
 3. Contra conclusionem secundam ex scriptura oppositio, ubi utriusque libri indelebilitas statuitur. 487
- III. De certitudine, & comparatione numeri prædestinatorum, ac reprobatorum. 489
1. Affirmatiua quæstionis vniuersim sumitur. ibid.
 2. De numeri utriusque quantitate, & comparatione. 491
 3. De comparatione numeri prædestinatorum ac reprobatorum ad purum ex hominibus coacti. 492

CONTROVERSIA VIII.

De Theologicis ad Angelos spectantibus.
p.1

DISPV

Disputat. Quaestionum, &c.

DISPUTATIO I.

De Angelorum essentia, creationeque.
ibid.

- Quaest. I. **AN** Angeli existant in rerum natura. p. 2
1. Angelorum existentia ex Philosophis, scriptura, & fide statuitur. ibid.
 2. Quid ex continua Caelorum rotatione naturalis ratio de Angelorum euincat existentia? 4
 3. Quid ex variis energumenorum effectis miris, de Angelorum existentia, & quid efficacia ratio naturalis ostendat. 7
 - II. Quando creati Angeli fuerint, & ubi. 9
 1. De duratione in qua Angeli creati sunt & primo extiteret, statuitur. ibid.
 2. Conclusionis probationes aliae. 11
 3. Postrema ex Conciliorum autoritate probatio datas confirmans, censuratumque in aduersam examen. 13
 4. Aduersae sententiae fundamenta Gennadiique, & Eugubini somnia de re praesentepostulata. 15
 - III. Vbi nam loci Angeli creati sint? 18
 1. Angelos in caelo Empyreo, quam alibi creatos esse longe probabilius vniuersim de omnibus est. ibid.
 2. Postrema ex scriptura conclusionis probatio, & de aduersae censuris. 19

DISPUTATIO II.

De Angelorum essentia ac diuisione.
21.

- Quaest. I. **DE** Angelorum spiritualitate, & & absoluta incorporeitate.
- 22.
 1. Angelorum spiritualitas ex parte saltem & immaterialitas statuitur. ibid.
 2. Angelos in totum spirituales substantias esse qui negant, recensentur. 24
 3. Augustinus, & alij Patres ab ea sententia vindicantur. 26
 4. Angelos substantias in totum & adequatè spirituales esse, vera & communis scholasticorum, & Patrum sententia est. 28
 5. Absolutae spiritualitatis & incorporeitatis omnino Angelorum probationes vltiores, ubi de eius certitudine. 30
 6. Veritas eadem à ratione demonstrata: ubi & obiectiones à ratione prae sui leuitate euanescent. 33
 - II. De Angelorum simplicitate. 37
 1. De duplici prima compositione, vel simplicitate Angelorum statuitur, ac de tertia recensentur opiniones tam de facto quam de possibili. ibid.

2. Nostra sententia de Angelis qui sunt? 40
3. De Angelis possibilibus aliarum à productis specierum sententia nostra conclusio- nibus distincta. 42
4. Obiectionibus occurritur. 45
5. Auerrois & Aureoli Argumenta reiecta. 47.
- III. De Angelorum incorruptibilitate. 49
1. Difficultatum sub quaestioni titulo contentarum distinctio ad directam earum, & expeditam decisionem praemissa. ibid.
2. Angeli natura sua sunt incorruptibiles propria corruptione, adhuc de potentia Dei absoluta. 52
3. De Angelorum natura sua annihilabilitate vel inannihilabilitate. 54
4. Oppositionibus occurritur. 57
5. De mortalitate, & corruptibilitate vel incorruptibilitate & immortalitate Ange- li possibilis specie alterius à productis. 59.
6. Conclusionum vindictio. 61
7. De essentiali Angeli possibilis immortali- tate, seu incorruptibilitate, de potentia adhuc absoluta Dei. 65
- IV. De Angelorum diuisione quoad intrinseca & essentialia. 69
1. De diuisione Angelorum, cum specifica, tum numerica opiniones. ibid.
2. Conclusiones nostrae in quaestione diui- sionis specifica. 71
3. De Angelorum speciei atomae cuiusvis numerica multiplicabilitate conclusiones affirmantes S. Thom. autoritate fundan- tur. 75
4. Eadem conclusio probatur à ratione. 78
5. De numerica distinctione & pluralitate Angelorum de facto. 80
6. De numero Angelorum comparatio. 82
7. De numero comparatio Angelorum cum tota hominum collectione aliorum sen- tentiae reiectae. 84
8. Magno valde numero creati Angeli cun- ctis hominibus excedunt; excessus tamen determinatus nobis ignotus omnino, & indefinibilis est. 86
- V. De Angelorum in suas Hierarchias & cho- ros diuisione. 90
1. Hierarchiarum Chorumque caelestium vulgata apud Patres, & Theologos consti- tutio, diuisio, & nominum ratio. ibid.
2. Cuius generis excessu superioris Hierar- chiae, chori & gradus intra eundem Ange- li inferiorum Angelos antecedant, ut suo loco, & gradu quisque locetur. 94
3. Reliquae probationes conclusionis eius- que amplior explicatio. 97
4. Conclusio quarta, & specierum Angelo- rum numerus. 99
5. Dubia reliqua expediuntur. 102
6. Daemonum Respublica pessima eius u: gradus. 104

DISPV

Index Controversiarum,

DISPUTATIO III.

De iis quæ Angelis in creationis physico instanti adfuerunt. 105

- Quæst. I. **D**E donis supernaturalibus, in quibus Angeli ex parte actus primi ad operandum creati à Deo sunt. *ibid.*
1. Habitibus supernaturalibus, & auxiliante gratia ornat Angeli in primo suæ creationis instanti extiterunt. *ibid.*
 2. Angeli, pro naturæ perfectione, inæqualiter gratiæ, & donorum habitualium participes fuere in instanti creationis, non autem ex merito, aut dispositione aliqua, quovis modo propria. 108
 3. Tertiæ conclusionis à ratione probatio. 110.
 4. De gratia auxiliante Angelis in instanti creationis à Deo donata, examen, & decisio. 114
- II. De donis actualibus, siue actibus supernaturalibus in instanti creationis suæ Angelis à Deo donatis. 116
1. De actibus scientiæ, & cognitionis abstractiæ Angelorum in primo instanti suæ creationis. *ibid.*
 2. De actibus voluntatis Angelorum in primo instanti creationis. 119
 3. De Angelorum in creationis instanti Beatitude. 121
 4. In quæstione de facto negativa decisio. 124
- IV. De exercitio libertatis Angelorum in primo instanti creationis. 126
1. Duplex opinio scholasticorum, earumque fundamenta debilia reiciuntur. *ibid.*
 2. Negativa sententia triplici conclusione explicata statuitur. 128
- V. De merito, ac demerito siue peccato Angelorum in instanti suæ creationis. 130
1. Negativa quæstionis, tam de facto, quam de possibili, decisio solida ex nostris principiis probatio, Doctorum circa utrumque sententiis recitatis. *ibid.*
 2. De peccato veniali obreptio Angelorum in creationis instanti. 133
 3. Dominicanorum Thomistarum & ea in re sequacium pro impeccabilitate Angelorum in instanti creationis quovis modo ab eis explicata infirmæ confutantur rationes. 134
 4. Prolixa nostri Quirós ratio, & meditatio postrema nusquam est reiectis proxime firmior. 137

DISPUTATIO IV.

De statu viæ Angelorum, & iis quæ ipsis in eo statu acciderunt. 140

Quæst. I. **D**E instantibus status & viæ Angelorum eiusque duratione. *ib.*

1. Instantia, quibus Angelicus viæ status constitit quæstionibus Theologicis decidendis vtilia physica durationis sue re, esseque deinceps Theologicis disputationibus debent, *ibid.*
 2. De duratione temporaria viæ Angelicæ instantibus, morulis, & magnitudine vniuersim definitur. 142
 3. Viæ Angelicæ durationis extensio, quantum absque diuinatione potest, determinata taxatur. 144
- II. De loco penitentiae Angelorum in statu viæ. 146
1. Absoluta Angelorum in via inflexibilitatis, Patroni fundamenta disiecta. *ibid.*
 2. Absoluta physica Angelorum à præhabito affectu flexibilitas statuitur. 148
 3. Efficax ratio à priori. 151
 4. Quæstionis directæ de loco penitentiae Angelis in via à Deo facta nostra decisio. 154.
 5. Aduersæ sententiæ fundamenta conueluntur. 156
- III. An aliqui Angeli peccati vel obedientie aliorum causa fuerint, ubi de prælio inter bonos malosque, pro viæ statu in cælis habito, ac eius exitu. 158
1. Affirmatiua sententia conclusionibus aliquot distincta eligitur, & fundatur. *ibid.*
 2. De prælio Angelorum in empyreo initio, & memorato Apocalypsis 12. eiusque initio armis, & progressu conclusiones notat. 160.
 3. Quo fructu, & exitu certatum utrinque ab Angelis fuit. 163
- IV. De colloquio seu locutione Angelorum inter se. 166
1. Præmonenda, supponendaque cunctis ad quæstionis decisionem. *ibid.*
 2. Doctorum placita varia de Angelorum locutione per signa obiectiua. 168
 3. Aliorum de Angelorum locutione sententiæ repulsæ. 171
 4. Aliorum, qui cognitione Angeli loquentis, eius locutionem constituunt, non tamen in ea principium actuum proximum ex parte obiecti adæquatam, ut alter audiat sed in eius speciebus impressis. 174
 5. Richardi, & Soarij atque eos sequentium sententiæ confutata. 178
 6. Genuina, ac vera S. Thomæ sententia statuitur, & propugnatur. 182
- V. Quid, quibus, & ad quam distantiam loqui Angelus possit, ac illi audire? 186
1. Quid Angelus loqui aliis possit? *ibid.*
 2. Quibusnam Angelis loqui alius Angelus possit? 188
 3. De hominum pro hoc statu immeritis animæ in corpus, & Angelorum mutuis inter sese locutionibus. 189
 4. De mutua Angelorum vel inter se, vel hominibus colloquentium auditione. 192
 5. De multitudine Angelorum loquentium, quos quisque potest audire. 193
- VI. De peccato Angelorum Apostatarum. 197
1. Quæstionis

Disputat. Quæstionum, &c.

1. Quæstioni supposita statuuntur. *ibid.*
2. Huius secundæ difficultatis decisio. 199
3. Angeli luciferi malorum principis peccatum primum propriæ superbie fuit. 202
4. Specialis actus superbie, qui primum Luciferi peccatum, fuit affectus æqualitatis cum Deo in natura. 205
5. Scelus impugnatur. 208
6. Sententiæ de appetitu vnionis hypostaticæ confutatione nostra de primo Luciferi peccato firmatur. 210
7. Reliquarum sententiarum de primo Luciferi peccato confutatione præfata nostra rursus stabilitur. 213
8. De primo reliquorum Angelorum peccato sententiæ, & nostra decisio. 216

DISPUTATIO V.

De Angelis in termini statu sue operum retributione. 218

- Quæst. I. **D**E pœna, & gloriæ Angelorum æternitate, ac reliquis à gloria essentiali, quibus dæmones priuantur. *ibid.*
1. De æternitate pœnæ dæmonum, & bonis ad intellectum spectantibus, quibus priuantur, & ad quam pœnam, damni, an sensus eorum priuatio pertineat. *ibid.*
 2. De iis, quorum priuatione ex parte voluntatis damnati dæmones puniuntur. 222
 3. De absoluta impotentia dæmonum damnatorum bene per pœnitentiam, aut alium actum moralis virtutis operandi sententiæ, ac de pœnitentia conclusiones. 225
 4. Rationes impotentie physice ad actum bonum moraliter præfatas reuocant. 228
 5. De physica potentia, vel impotentia dæmonum damnatorum ad bene, simpliciter, & absolute operandum, nostra sententia. 231
 - II. De obstinatione, ac obduratione dæmonum, & reliquorum damnatorum in malo. 233
 1. Obduratio damnatorum in malo in nulla assignate à Doctoribus impotentia physica bene operandi, ac non male operandi. *ibid.*
 2. Aliis reiectis nostra de obduratione dæmonum, & aliorum damnatorum in malo, & ad malum negative, & positive conclusio prima proposita, & asserta. 237
 3. Amplior obdurationis voluntariæ explicatio, & conclusiones reliquæ. 239
 - III. De pœna sensus vnuerfim sumpta. 242
 1. Nominis ratio, essentia, & obiectiua huius

- pœnæ extensio. *ibid.*
2. De magnitudine pœnæ sensus, eiusque continuatione per æternitatem. 244
 3. De pœnæ sensus dæmonum, & damnatorum intensiua magnitudine. 247
 - IV. De dæmonum, & animarum separatarum tortura ab igne. 249
 1. Quæstionis certa, & qua certitudine, supponenda statuuntur. 250
 2. Variæ sententiæ de cruciatus spirituum igne verè corporeo reiciuntur. 252
 3. Reales cruciatus dæmonum ab ignis obedienciali, vel morali actiuitate reiciuntur. 255
 4. Sententiæ de eadem dæmonum, & animarum separatarum tortura ab igne, quæ à Deo cruciarentur vnitæ, cruciabunturque æternum reunitæ. 259
 5. Qui virtute naturali ignis inducendi doloriferam corpoream qualitatem in substantias spirituales, earum supernaturaliter vel naturaliter passive recepta potentia, præsentem difficultatem componunt, refelluntur. 262
 6. Alligatione physica dæmonum, & animarum damnatorum ignis penitus, quam vulgo, inspecta tortura, & cruciatus vtrorumque ab igne facilius asseritur, & explicatur. 264
 7. De loco durationeque pœnæ ignis dæmonum, animarum separatarum atque hominum rediuiuorum. 268

DISPUTATIO VI.

De Angelorum omnium in statu termini ministeriis & officiis. 272

- Quæst. I. **D**E Angelorum Beatorum ministeriis erga Deum & Angelos alios. 273
1. Ministeria Angelorum erga Deum & Angelos alios statuuntur. *ibid.*
 2. De illuminationis Angelicæ materia & modo quo ab Angelis fit. 277
 3. Quid illuminatio sit, quidque illuminatio præstet, & quomodo fiat. 283
 - II. De Angelorum erga homines officiis seu de hominum ab Angelis custodia, & malis dæmonum erga nos officiis. 287
 1. De Angelorum custodia, & bonis erga homines officiis. *ibid.*
 2. Reliqua ad Angelorum custodiam spectantia. 289
 3. De officiis, quibus Angeli custodiam dæmones nostram agunt perditionem. 291

Facultas